

بود کہ برہمنے بقصد غسل بخمارہ آب در رسید و گندہرپ سین آواز کرد کہ اسے برہمن من گندہرپ سین
 پسر راجہ اندرہ دین آب اقامت دارم براجہ این ولایت پیغام کن کہ دختر خود را بمن پیوند گرداند
 تا ہر مقصود سے کہ داشتہ باشد با انجام رسام در صورتی کہ ازین امر انحراف و رزوا این شہرا
 زیروزہ سے سازم برہمن در آن روز این آواز باور نکرد چون دوسرے روز علی الاقبال ہمیں نمط
 آواز سے ازان تالاب شنید ناگزیر راجہ دہارا نگرے را براہین امر عزیز اطلاق و اور راجہ متعجب
 شدہ برکنار تالاب رفتہ این آواز بے واسطہ بگوشش در آور دو گفت اگر فی الواقع تو گندہرپ سین
 خلعت راجہ اندرہستی و قدرت سر انجام مہام و مرام خلایق واری فی الفور حصار آہنی برد و این
 شہر درست ساز تا تصدیق بر قول تو کردہ دختر خود را در زوجیت تو در آور دہ شود گندہرپ
 سین قبول کردہ بخت حصول این مامول بجناب ایزد و اہب العطا یا مناجات کرد بقدرت معمار
 حقیقی کہ وقوع امثال این امور غیر از و میتوان بشمر دہان شب بدون وساطت معمار
 و حد و حصار آہنی باستحکام تمام در شہر پیدا آمد **لطم**

سہ فرسنگ بالا و پینا چہل بجائے نذیدند زو آب و گل

ہین آہنیں پارہ بود و بس بعالم چنین قلعت شنید کس

سنوح این سانحہ غریبہ باعث تعجب خلایق گردید و راجہ دہارا حیدان ماندہ بموجب قرار داد
 دختر خود را در زوجیت گندہرپ سین وادن و ایفائے وعدہ نمودن ناچار دانستہ برکنار تالاب
 رسیدہ آواز کرد کہ گندہرپ سین از ظہور این خارق بر گفتار تو اعتماد و اعتبار کروم از آب بیرون
 بیاتاب طبق وعدہ دختر خود در عقد تو در آور دہ شود گندہرپ سین از اصغائے این آواز بہیت
 خری از آب بیرون آمدہ خود را منو و اساخت حاجہ از دیدن او در گرواب حیرت فتاد و وزیر
 عرق خجالت گشت با خود گفت اگر دختر را باین حسہ پیوند ہم از شامت و بدگوئی امثال
 و ازان اندیشہ دارم و اگر ازین امر انحراف سے درزم این قدسی نزا و قدرتی دارو کہ مارا و اہل
 شہر را بر خاک ہلاک انداز و گندہرپ سین بر اسرار ضمیر راجہ واقف شدہ گفت کہ مارا و پری کے
 خری دیدہ عم مجوز حکمت افرید کار بران رفتہ کہ روزانہ باین بہیت ہستم و شبانہ بصورت
 آدمی متمثل میشوم بالضرور راجہ دہارا ز امرشس یارائے عدول ندانستہ دختر خود را بر زوجیت
 او آور د گندہرپ سین روز در پیکر خربودہ در طویلہ گاہ سے خور و ہر شب در جسم انسان در
 آمدہ بشبستان خاص رفتہ بزوجہ خود عیش و عشرت سے کرد اما راجہ دہارا از شامت یا وہ

گویان و زبان طعنه هرزه سردایان نخل و منفعل می بود و دایما در تدارک این امر می کوشید (نوبتی
گندهرپ سین بطریق دوام بوقت شب جسد خرد گداشته بصورت آدمی در آمده درون حرم
سرافت بود راجه قابو یافته در طویل آمده جسد خرد او را بدست آورده در آتش سوزان انداخته
فاکتر گردانید گندهرپ سین همان وقت از حرم سدری بیرون آمده گفت که اے راجه
وقتی که اندر بمن دعای بد کرده چنان گفته بود هر گاه این بدن خرد را راجه عظیم الشان بسوزاند
من باز ازین عالم بکان اسلے خود و اصل شوم درین صورت از تو در حق من عنایت غایت
مصروف شده که این پسر که باعث نکال و وبال من بود بسوزانید پس ازین پسر
من بهر تهری نام از پرستار ولادت یافت اکنون که دختر می تو حامله است بکرم حاجت نام پسر
ازو بوجود خواهد آمد که قوت هزار فیل داشته باشد و نام این هر دو پسر بر صفحه روزگار
تا انقراض زمان خواهد ماند چون ایام دعای بد اندر از حال من آنت بشد و ما را در عالم
علوی بکان خویش باید شتافت از شمار خصت می شوم این را بگفت و بجانب آسمان روانه
گشته از نظر غایب گردید راجه از سوج این سانحه غریبه حیران شده تاسف خور و که خدمت
این ملکی نزاو که از اتفاقات حسنه درین جا وارو گشته بود بواقعی بجایا و روم و نیز خوف
بخاطر راه یافت که پسر ازین دختر پیدا خواهد شد که هزار فیل را قوت خواهد داشت اگر
او درین ملک تسلط گشته بزور بازو می خود سلطنت مارا بگیردمقاومت باو مشکل خواهد
بود پس نگاهبانان تعیین فرمود که هر گاه ازان دختر سپر ولادت شود باید که حاضر گردانند
تا کارش با تمام رسانیده شود و دخترش از فراق گندهرپ سین در آتش غم می سوخت چون شنید
که نگاهبانان تعیین شده اند اندیشه کرد که پسر مرا که عنقریب بعرصه وجود می دراید بکشند
غم بالاسی غم نماید حال او گردید و زندگانی برود وبال گشت و زیاده ازین تاب حزن و اندو
نیارده شکم خود را از کار و برد دریده تا ریووستی تسبخت و ازین رو که ایام وضع حمل نزدیک
رسیده بود و نیز ارادت ایزد جهان افزین بران اقتضا داشت که آن پسر در عرصه
کیمی بوجود آمده کارهای که از اندازه بشری بعید باشد بظهور رساند از شکم آن عورت
پسر زنده بر آمده بسان نوزادگان گریه آغاز نهاد و نگاهبانان همان وقت آن پسر را نزد
راجه برده حقیقت مردن مادرش و بر آمدن آن از شکم گذارش نمودند راجه از رفتن
گندهرپ سین تاسف داشت در نیوالا از مردن دختر خویش بدمیظت زیاده افسوس ننموده

بر احوال آن یتیم طفل رحم آورده نظر تربیت بروگماشته و ایسکے شیر دار مہربان دل برائے
پرورش تعیین نمود و آن را بکراجیت نام نهاد **قطعہ**
نخشہ برصغیر کن شفقت کیت کو این دقیقہ فہم کند
نیت بے رحم تر ز شیر کس شیر ہم برصغیر رحم کند
و همچنین در پرورش و تربیت بہر تہری برادر غیر مادرے بکراجیت توجہ سے گماشت
ہر دو برادر چون کلان شدند ازین جہت کہ علامات رشد و کامرانی و کاروانی از ناصیہ حال
سعادت اشتغال بکراجیت پیدا و اثار سلطنت و جہان بینی از خطوط دست او ہویا بود
راجہ و راجہ از زیادہ شفقت سے نمود بعد از انکہ بجد بلوغ رسیدہ ولایت مالوہ باقطاع
او مقرر گردانید بکراجیت التماس کرد کہ برادر کلان من بہر تہریست باوجود اولیق نیت
کہ من امر حکومت بر خود بگیرم ایالت بنام برادر کلان مقرر شود و من بامروزارت او خواہم
پرداخت راجہ التماس او پسندیدہ حکومت مالوہ بہ بہر تہری مقرر کردہ ہر دو برادر بر آن
ولایت رخصت نمود بہر تہری و ان ولایت رسیدہ شہر اوجین را دارالایالت نمودہ حکومت
سے کرد و بکراجیت بامروزارت قیام داشتہ نظم و نسق مہمات از قرار واقعی سے نمود
این ہر دو برادر بزور پنجہ دلاوری و مردانگی و قوت فراست و فرزانیگی اکثر ولایات جو اردو حیطہ
نصرت در آوردند و فرمان روایان را شرمان پذیر کردند حکم انہا بر اکثر ممالک جاری گشت و شہر
اوجین آن قدر وسعت یافت کہ سیزدہ کردہ طول نہ کردہ عرض آبادی گردید از انجا کہ راجہ بہر تہری را
با اہلیہ خویش کہ از ننگ ستیانام داشت و ان را پنگلا نیز گفتند سے انقت بسیار بود اکثر
اوقات درون حرم سرا سے ماندی و برائے بکامرانی بودہ نزد عشق و محبت بانختہ و بامور
مالی و ملی کمتر پرداختہ و تمام مدارالمہامی فرمان روا سے بر سر بکراجیت برادر نمود گذارشتہ بود
بکراجیت براجہ از روی مصلحت و نصیحت گفتے کہ مدام درون حرم سرا بودن و از مہمات
جہان داری غفلت ورزیدن مناسب نیست ملکہ جہان چہ برائے انکہ مدار کار بر بکراجیت
بود و چہ بنا بر انکہ اورا جہ را از بودن اندرون منع می کرد از بکراجیت آزرده شدہ
بہ سخنان سخت و درشت راجہ را برین آورد کہ بکراجیت را از پیش خود احسراج گرداند
چون راجہ نادان محکوم حکم آن زن خانہ بر انداز بود بالضرور برادر خود را کہ از جہان عزیز
و مدار ممالک برو بود از ملک خود بدر کرد و ان سلوہ الذکا و مطیع و مغلوب النساء نظر

برروابط و اخلاص برادرے محروہ و تقدیم ^{نظم} خدات و نظم و نسق او بخاطر نیاوردہ اور ابرائے
حصول رضا مندے زن احسراج نمود **نظم**

غریبان را کند کید ز نان خوار

ز کید زن دل مردان دو نیم است

زن از پہلوے چپ شد افریدہ

کس از چپ راستی ہرگز ندید ہ

پون مدتے برین بگذاشت ز نار داری بقویت ریاضت شری بدست آورد کہ از خوردن

آن زندگانی جاودانی حاصل کرد و او آن شہر ایشور ت عورت خود با مید حصول مواد و بیشتر

بطریق تحفہ از نظر راجہ پرتہری گذرانیدہ بمراد خویش کامیاب گشت راجہ از بس کہ بزوجہ خویش

کمال محبت داشت آن میوہ حیات بخش را بہ رانی ارزانی نمود چون رانی فاجرہ در دام محبت

میر آخو رسر کار گرفتار بود آن ہدیہ عدیم الشال را باورسانید و میر آخور آن تحفہ بدیع را بہ قحبہ

لاکھا نام کہ پابند زنجیر عشق او بود گذرانید آن لوے بخاطر آورد کہ حیات ابدی اورا باید کہ نیکو کار

و پرہیزگار بودہ باشد ما را ہمین قدر زندگانی کہ در تہ کاری و بد کردارے گذشتہ وے گذرو

و بال است ہمان بہتر کہ این تحفہ ناورد را برائے راجہ کہ از عدالت و نصفت اور عایاد بر ایا و رمان

است پیشکش نایم زندگانی ابدی راجہ منتہج آسایش و آرامش عالیان تواند بود پس لوے آن

شربے نظیرا بنظر راجہ گذرانید راجہ آن را شناختہ و راجہ حیرت فرورفت چون بہ تحقیق این امر

پرداخت و بر اجرائے او واقف گشت راز نہانی رانی از پردہ برون افتاد رانی مغلوب یاس

و ہراس گشتہ خود را از بام بلند فرو انداختہ قالب تہی ساخت و بدرکات اسفل السافلین فرورفت راجہ

بہمت آن عورت فاجرہ ہدامت کشیدہ بر عمر گذشتہ تا سفت نمود از مردن او مسرور گشت ہیت

زن بدایے برادر مردہ بہتر

غم کار زنان ناخو روہ بہتر

و در بعضے نسخہ متقدمین مقدمہ عشق رانی بمیر آخور و مردنش بدین تقریب مرقوم نیست

آن عورت را از عصمتیان قرار دادہ و مردن آن را بدین نمط نوشتہ اند کہ روزے راجہ پرتہری

بقصد لشکار سوار شدہ بود در نزویکے موضع دید کہ عورتے با سپر بے جان شوہر خود قصد

بہر ہی نمودہ بان عصایم شوہر پرست و عقایف پارسا سرشت خود را در خرمن آتش سوزان

انداختہ مشکفتہ رو و کتادہ پیشانی خاکستر گردید راجہ از مشاہدہ این حال بر عالی ہمت آن و خذہ

مال آفرین کرد و بسکن خویش رسیدہ ماجراے احوال او پیش رانی گذارش نمودہ تعریف ہمت

آن عورت نمود رانی بر زبان آورد که ثبات محبت و فطر عصمت زنان پارسا گوهر افتقائے آن
 دارد که بعد مردن شوهر محتاج سوختن نگشته بلا تسلی قالب تپنی نماید راجه این سخن در خاطر داشته
 برائے امتحان دعوائے راستی که درین وادی داشت تدبیرے سے انگینت روزے
 کسان بموجب تلقین راجه از شکار گاه نالان و فریادکنان تند و تیز در شهر آمده بر زبان آوردند
 که راجه را با دیو محاربه رود او یو غالب آمده راجه را بر خاک پلاک انداخت و این خبر رانی
 رسانیده کسوت خاصه که بخون آلوده آورده بودند بکے تصدیق گذرانیدند رانی که در عشق
 و محبت ثابت قدم بود و راسخ دم امتیاز بر صدق و کذب نکر و بجزو استماع این خبر
 قالب تپنی نمود و دعوی خود را که در محبت داشت با ثبات رسانیده بیک نامی جاوید یافت

بیت

خوش آنکه براه عشق جان داد عشق است که جان باو توان داد

و در بعضی نسخہ چنان نواشته اند که راجه بھر تہری و در زوجه داشت و در دام عشق ہر دو
 گرفتار ہو و عورتے کہ از تفریب محبت میرا خوراز بام افتاده بود و قالب تپنی کرواننگ سیتانام
 داشت و آن فاجرہ بد کردار بود و این کہ از خبر مردن راجه بے توقف جان بجان آفرین داد
 پنگلانام داشت کہ در عشق راجه ثابت بود و الفصہ راجه بھر تہری از مردن آن زن فاجرہ از رو
 غیرت یا از روئے وفات این زن صالحہ از عبرت ترک سلطنت کردہ راہ پایے باویہ تخرید
 گوید و بعبادت رب العباد اشتغال و زریہ ریاضات شاقی کشیدہ بہدایت ہادے
 مطلق شمع حقیقت در شبستان باطنش روشن گشت و از واصلان در گاہ احدیت و نزدیکان
 جناب صمدیت شد و از نتیجہ کثرت ریاضت زیادہ یا از کثرت ریاضت زندگانی جاوید یافت
 و بقول اہل ہند تا حال در خلعت ہستی بودہ بطریق اخفا و عالم سفلی سیار است بیت

بسر وقت شان خلق کے رہ برند کہ چون آب حیوان بظلمت درند

باجملہ چون راجه بھر تہری بدرفت و ولایت از فرمان رواے کہ محارست خلق از دیوان
 زبردست کہ در ان زمان غالب بودند تو اند نمود خالی گردید از اطراف مالک دیو و عفریت
 دست تطاول بر خلق اللہ در از کردند و در شہر او جین بیبر بتالی نام دیوی کہ سر حلقہ دیوان
 مردم آزار و سر آمد عفرتیان او دم خوار بود رسیدہ بمر دم آزارے و جان شکارے پر دانت
 اکثرے از باشندگان آن شہر شکار عفریت شدند و اکثرے رو بفرار نہادہ جان

خود سلامت بر وند و شہرا وجین کہ در آبادی و معمورے بروے زمین ثانی نداشت
و در رونق زیبائے دم ساوات بشہرا نذر میزد و یران و بے رونق گردید آرے ولایت
بے والی و ملک بے مالک حکم تن بے سردار و پست

جهان کے جہانیاں تن بے سراسر تن بے سراز خاک رہ کترہت
چون بسیاری از اہل شہرا وجین طعمہ دیومردم خوار گردید اعیان و ارکان بشوہت
یک دیگر بغیرت التماس نمودند کہ برائے خوراک خویش نوبت قرار دہتا یک کس نوبت
حاضر شدہ دران روز نوریعہ عدم التلاک و گران گرد و یو این معنی قبول نمودہ فرمود کہ ہر روز
یکے از شہریان بنوبت خود بمکان حاکم نشین رسیدہ بر تخت سلطنت جلوس نماید و تجلاست
جہانیاں باور جوع شود و آن کس تمام آن روز در اجرائے احکام حکومت و دار و گیر بسر برد
وامرا و وزرا و طوائف انام در اطاعت او باشند چون روز باخر رسد در وقت شب آن
فرمان رواے یکروزہ خوراک من بودہ باشد ہم گنان بحسب ضرور این امر جلیل القدر
قبول نمودہ نوبت بر اہل شہر قرار دادند ہر روز یک کس نوبت بنوبت بادشاہ یک
روزہ شدہ لقمہ دیو آدمی خوارے شد و جمع شہریان بان مرغان مطبخ محبوس
مطمورہ ہلاکت مادہ مرگ بودند اللہ اللہ اگر نظر بر احوال جہانیاں انداختہ شود بہمین
آئین تمامی ذی حیات و اہل نفوس را کہ بر عرصہ روزگار بوجود آمدہ اند بنوبت خویش پنجہ
عسرت اہل و چنگل دیومرگ گرفتار باید شد و بیچ کس را رخصت اقامت دائمی و اجازت
سلامت ابدی ندادہ اند خوشا والا نگہی کہ بر کار و بار دنیا و مافیہا نظر کردہ و خود را مادہ مرگ
انگاشتہ اوقات عزیز را کہ بدل ندارد بیا در بعباد صرف نماید و بیطالت و کسالت نگذارد

نظم

جهان اے براور منسا ندکس دل اندر جہان افرین بندوس
مکن بحیث بر ملک دنیا و پشت کہ او چون تو بسیار پرورہ کشت
القصد چون مدتی بہ ہیں منط منقضے گردید از اتفاقات حسنہ جماعۃ بقلہ غلہ کہ بہ زبان
عون بخارہ گویند از جانب ولایت گجرات در نزدیکے شہرا وجین رسیدہ بر لب دریائے منزل
ساخت و بکر باجیت برادر را جہ بہر تہری کہ بموجب اغوائے رانی اخراج یافتہ بود۔

چنانچہ سابقاً تحریر در آمدہ در گجرات رفتہ نوکر بنجارہ شدہ در ان فریق رستق سفر بود
چون شب نقاب ظلام بر عالمیان انداخت شغالان بعبادت خویش فریاد نمودند از انجمله
شغالی بزبان خود گفت کہ بعد دو سہ ساعت آدم مردہ درین دریا مے آید چہار عمل بے بہا
در کمرش دیک فیروزہ قیمتی در انگشتری اوست ہر کس کہ آن مردہ را بر آوردہ بخوردن من و
سلطنت روئے زمین نصیب او شود بکہ ماجیت بمقتضائے دانش خدا و او بر سر اسرار السنہ
مختلفہ و حوش طیور اطلاع داشت آواز شغال استماع نمودہ فی الفور بدریا در آمدہ منتظر گردید
بعد دو ساعت دید کہ مردہ در آب مے آید شنا کردہ آن را برگرفت و از بر آمدن غسل و
فیروزہ ازان پس بکہ بجان بر صدق گفتار شغال کہ مانند سروشن غیب آواز دادہ بود تصدیق
کردہ آن مردہ را بر کنارہ دریا انداخت تا طہر شغال راست گو شود و بر قول آن ملہم غیبی اعتبار
کردہ امیدوار سلطنت گردید بروز دیگر برکے تماشای شہر او جن کہ مسکن مالوت او بود در ہر کوچہ
بازار گشت مے کرد تا آنکہ سپرکنان بر دروازہ کلائے در رسیدہ دید کہ تجلات بادشاہی
بر درگاہ او حاضر است ارکان دولت و طبقات خلائق از وہام آوردہ اندو مے خواہند کہ سپر
کلال کہ بموجب قرار داد حضرت نوبت او بود بر قبیل سوار کردہ بر سہم مہر و بجانب تحت گاہ
برند پدر و مادرش گر یہ کنان و موئے کنان و نوحہ زنان و خاک بر سر انگنان بر دروازہ ایستادہ
اند بکہ ماجیت از شاہدہ این حال حیدر ان گشت کہ ایارجورع تجلات سلطانی چہیت و در شاہی
گر یہ و نوحہ از بہر کہیت چون استفسار حقیقت نمود بر این معنی واقف گشتہ بر احوال پیری
کلال و جوانی پسرش ترجمہ نمودہ گفت کہ اے پیر مرد ز ہمار عم محفور و نالہ کن کہ بجائے پسر تو من
پیش و یو حاضر مے شوم و از تائیدات ایزد متعال اور امی کشم تا خلق اللہ از ظلم او نجات یابد و ما را
نواب حاصل کرد و در صورتی کہ او مارا مے کشد بہشت نصیب من خواہد شد کہ عوض غیر
خود را بکشتن مے دہم کلال و دیگر مردمان گفتند کہ ما یان را چگونہ لایق باشد کہ مسافر مے راننا حق
طمعہ دیو مردم خوار گردانیم بر تقدیر مے کہ امروز ترا عوض کلال زادہ بفرستیم فردا عوض دیگری
را کہ خواہم فرستاد ہمان بہتر کہ بائین دیگران کلال زادہ ہم بنوبت خویش رفتہ حاضر شود بکہ
درین وادے مطارحہ بسیار نمودہ مبالغہ از حد گذرانید و نوبت کلال زادہ بر خود گرفت و بائین
مقرر کسوت بادشاہانہ بر خود راست کردہ عطریہ نفیہ مالیدہ سلاح و براق در بر انداختہ
قبیل کوہ شکوہ سوار شدہ بتوزک و تخیل تمام شاہانہ نوازان در قلعہ رفتہ بر سر یہ

جہاں باقی اجلاس مودہ ریب وزینت و او واعیان و ارکان کراطاعت برستہ ہر کہ ام بقدر
 مراتب بجائے خود ایستادہ و تقدیم او امر عالیہ تقید و زید بحسب حکم علی النوار خور و نہا
 علاوت اسود و شربت ہائے لذت اندوہ آورده برور و ازہ قلعہ کہ راہ آئین عفریت بود اما وہ وہیا
 کروند و انوار بادشاہی از نامیہ احوال سعادت اشتغال او معائنہ کردہ تمام روز بوظائف دعوات
 سلامتی ذات فرخندہ صفات موظف شدند عفریت بعبادت معہ و بوقت شب بقلعہ در آمدہ
 اقسام خوردنیہائے دیدہ بیل تمام خوردہ از لذت آن خوشوقت گردید بعد از آن اندرون رفتہ
 دید کہ جو اسے زیبا منظر بہ تخت نشستہ است بکراچیت بجز و دیدن عفریت از تخت برخاستہ
 بیچارہ او تیار گردیدہ بدلاوری و دلیری تمام آمدہ در آویخت ہر دو با ہم کشتی گرفتہ گیسے عفریت
 غالب مے شد و گاہے بکراچیت اور مغلوب میگرد چون کار از کشتی و جنگ مثنی در گذشت
 بکراچیت خواست کہ با شمشیر بدار کار آن نابکار با تمام رسا عفریت اور از بردست و قوی
 جنگ و دلاوری و مادہ جنگ دانستہ بخاطر آورد کہ باین جوان در جنگ بس نمیتواند آمد ہمان بستہ
 کہ سلخ کردہ شود و راہ نجات جستہ اید درین صورت دست از مجاولہ بازداشتہ ہر بان
 آورده کہ اسے جوان نسبت و بچران توضیحات من خوب بجا آوردی بجلالت آن جان بخشی
 تو کردہ بلکہ برائے خاطر داشت تو تمام سکنہ این شہر را از جان گزارے بھل کردم و بالو تعقد
 محبت بستم اکنون ازین جا بدر رفتہ بجائے دیگرے روم سلطنت این ولایت بتوازی با د کہ
 سوائے تو دیگر ہی قابلیت این امر جلیل القدر ندارد و ہر گاہ مھے بتوروسے دہد مارا یاد خواہی کرد
 کہ بلا توقف حاضر شدہ مراسم رفانت بتقدیم رسانم بکراچیت گفت عوض خون مردم قصد ہاک
 تو داشتتم اکنون رابطہ محبت در میان آوردے بھل ترا کردم چون فیما بین روابط اخلاص
 مربوط شدہ ازینجا بدر شو ہر گاہ کہ ضرور خواہد بود ترا طلبد اشتہ خواہد شد بعد چہین محاورت
 عفریت ازینجا بدر رفت و سحر گاہ کہ مردم درون قلعہ آمدند بکراچیت رازندہ دیدہ حیران ماندند
 و ہر زندگانی آن مسافر شادمانی ہا کردہ در تمام شہر اطلاع دادند امر او و وزرا در آن مکان رسید
 بر حقیقت سلامت ماندن آن جوان بزور قوت خویش و رفع بلیعہ عفریت مردم خواران
 شہر واقف شدہ با خود اندیشیدند کہ این قدر قوت و قدرت از اندازہ حال مردم
 این زمانہ زیادہ است ہمانا کہ این جوان از نژاد ملائک یا از صلب فرماں روا یں ہستند
 اقبال و یا بکراچیت برادر را جہ بہر تہری خواہد بود چون استفسار احوال نمودند ظاہر گشت

کہ فی الواقع بکراچیت است کہ رانی اور اخراج کردہ بود و بسبب القضاے تادی ایام شتا
نے شود ازین مژدہ جان فزا بغایت اقصیٰ خوش وقت شدہ مراتب حمد و سپاس و مختاب
حضرت صمدیت بجا آوردند کہ تسلط و تنظیم عفریت آدم خوار رفع گشت و وارث این ملک
برآمدنگ جہانبانی شکن گردیدارکان دولت و اعیان مملکت و جمہور سکنہ و عموم متوطنہ
اوجین کمر اطاعت و عبودیت بر میان جان بستہ و را اقدام او امر قدسیہ و احکام مطاعہ
قیام ورزیدند و دوران حظہ دل کشا و معمورہ منسرح افزا در ہر کوچہ و ہر زن و در ہر خانہ و
بازار شین ہمیش و شادی آراستہ و بزم مبارکی و مبارک بادی پیراستہ شدہ حدیقہ مرادات
عالمیان شگفتگی پذیرفت و روضہ حاجات جہانبان گل گل شگفت و باغ جہان رونق از سر
گرفت و گلشن روزگار طراوت بتازگی یافت و زمین و زمان را وقت خوش شد و کون مکان
را سرت روداد و عالم پیر را جوانی پدید آمد جہان دلگیر را شادمانی حاصل گردید پیت

زمانہ بزم عشرت ساز کردہ
فلک در یاسے بہت باز کردہ
نوا سازان نواہ ساز کردند
سر و دبیغے آغاز کردند

ز بس عیش و نشاط و شادمانی
جہان را تازہ شد رسم جوانی

سرا سندگان خوش نوا و مطربان شیرین ادا با آواز دل نواز و اصوات روح پر واز دل
لا در بودند و چنگیان ارغنون ساز و طنبور چنان خوش آواز از زبان تار نغمات دل نواز پر کشیدہ
دل نمیبے را کار فرمودند و رامشگران مہر عذار و نازنینان خورشید و پیدار ہنگامہ رقص گرم کردہ
بچرخ در آمدند کہ فلک از حیرت تا شاقطب دار برجا ماند و از چستی و چالاکۃ پاکو فتند کہ زمین آسمان
کہ وار در جنبش درآمد و از صدائے دستک مرغ خرد را از آستیانہ و باغ پرواز دادند و از گردش

حلقہ چشم عشق و سنج صبر و قرار از دلہا در گردش آوردند پیت

ہر گردش چشم دل ربائے
ہر گردش دل ز ند صلاے

صدائے لقارہ شادی و فروش کوس مبارک بادی مسرت پیرائے دلہائے نمکین

گردید و آواز نغیر و غلغلہ نائے بچرخ ہفتین پچید نظم

خوش کوس بانگ نائے برخت
زمین چون آسمان از جگے برخواست

جہان گردید یکسر خورمی دست
فلک بر درید از خورمی پوست

چون ایام ہو لے بود کہ آن جشنی ہندی است مشہور از کلال افشانی تمام انجمن گلشن

ارغوانی کروند و از حضرتان پاشی مجلسیان گونه زرد گرفت و پان گلخاران را در چمن حسن
سرخرو نمود و تیل مشکین مویان را آب تاب داده گلاب گرویان را آب روستی تازه بخشید عطر
نگهت بخش و مانع اهل بزم گردیدار گجه از لطافت چون عشق صندلے بدان در سینه جا کرد و لعل
چون نسیم بهار شام جان را معطر ساخت بخور های مشک پرور و مانع افروز گیتی شد بخار های
عنبر امود شام عالم معبر گردانید عطریات ارواح را قوت بخشید و از شامها جانی تازه بقالب و مید صبا
نازه کشا بود و هوای گلخانه نسیم عطر انگیز بود و نسیم عنبر بنیر پیست
زین نگهت بزم میرفت دور فلک نانه مشک بود از بخور

القعه بعد زیب پذیر می سریر فرمان رواے از جلو س آن راجه فلک درجه امرای
والاشان و وزرائے کا روان از حسن سلوک و سپاه و رعیت از نیکوے معاشرت و عنبر با
وزیر وستان از عدالت و فقر و مساکین از سخاوت او خورسند و بخت مند شدند سعادت
را روز بازار گرم گردید نصف آئین نازه یافت مدح و ثنائے آن نیک اختر بر زبان صغار و کبار
جاری و دعائے بقائے آن فرخنده سیر بر السببه اهل روزگار ساری گشت در ایام حکومت
او باران بروقت باریدن گرفت و اصلاح قط و و بار و ندا و در ولایت او احدی مفلس و گرسنه
نماند بیچکس در مال غیرے دست انداخت راه ظلم و ستم مسدود و رهنی دوزوی ناپود
گردید منظوم

ز عدش جهان را چنان امن گشت که امین شد از خائنان کوه و دشت
امان در زانش بکس رسید که منسوخ شد رسم قفل و کلید
و آن والا گوهر مقتضائے و فور فراست و فرزانی برو قایق سبایر صنایع مدققه و مشکله و حقائق
جمع علوم متعارفه و غیر متعارفه واقف بود و برالسند مختلفه سکنه اکناف عالم و بر زبان وحش و
طیر اطلاع داشت و از و فور آگهی بر اسرار افلاکیان و سرایر ضمایر خاکیان پے سے برد و از امور ماضی
و حال و استقبال اطلاع میداد پیست
خرده بینی که شناسائے ازل تا ابد است
موبولیش هنر و حرف بجزش خرد است

از بسکه شجاعت فطری و مبارزت جوهری داشت بزور نیجه بازوے مردانگی و قوت فرط و
فرزانی تمامے مالک وسیع و کن و او دیه و بنگ و بهار و گجرات و سومنات را فتح کرده فرمان
روایان آن ملک را فرمان پذیر خویش گردانید و در آخر با ولایت اندر پت که اکنون به دلی شهرت

وارو تہنچرور آورده راجہ سکونت را اور معرکہ کشته تا کابل و آن ممالک بسکہ خوشی راجہ سخت
 چنانچہ مقدمہ کشته شدن راجہ سکونت سابقا گزشتہ و از بس کہ تائیدات یزدانی و تہدیرات
 صمدانی قریب حال فرزندہ مال آن ملی نژاد بود و نیت بخیر و ہمت عالی داشت حاجات ارباب حوائج
 و مرادات اہل احتیاج بخوشترین وجہی بانجام می رسانید و احدی از درگاہ عالیش محروم و
 نا امید نمی رفت اگر شخصے مہی و مطلبے کہ سرانجام آن از اندازہ قوت بشری و احاطہ دریافت
 عقلے بیرون بودہ باشد پیش اور جوع آوردے از علو ہمتے فرسخ حوصلگی بوجہ احسن سرانجام
 و ادے چنانچہ بسیارے از حکایات غریبہ و مقدمات عجیبہ در حاجت رواسے محتاجین
 و کام نجشی مساکین و جلال شمائل و جزائل خصال آن نامدار و در محافل سلاطین عالی مقدار
 و بر زبان اہل روزگار مذکور و در صحف اکناف عالم مندرج و مسطور است علی الخصوص
 نسخہ سنگہاسن تیسبی محتوی براحوال فرزندہ ملال او مشہور و موجب تعریف این نسخہ بطرز غریب
 نوشتہ اند کہ چون راجہ بکراجیت ازین جہان منانی بعالم جاودانی رحلت نمود بعد کادی
 ایام در ۲۲ سنہ راجہ بہوج کہ او ہم بحاسن صفات و مکارم ایات متصف بود بر حکومت ولایت
 مالوہ استقلال یافت دوزیرے برج پنڈت نام از فرط دانش کلید عقل راجہ و مدار علیہ ملک او
 بود چنانچہ حکایات بدایع آن راجہ و وزیرش نیز شہرت تمام وار و اتفاقاً راجہ بہوج بقصد شکار
 بصحر افریتہ بود و یکہ جمعے از طفلان خور و سال کووکی را باو شاہیکے را وزیر و دیگرے را
 کوتوال و سائر عمد و فعلہ سلطنت قرار دادہ طفلانہ بسبازی پرداختہ اند و آن شاہ طفلان
 پرستہ نشستہ بان بادشاہان بصلابت و مہابت در اجرائے او امر حکومت و حکام عدالت
 مے پردازد و از رسیدن راجہ اصلا پر و اسے نگرو و مشہور شدہ بود کہ آن فرمانرواے
 بازیچہ در مقدمہ ذروی لعل بے بہا آپنخان معدلت را کار فرمودہ کہ از بیچ بادشاہی
 رفیع الشان بروے کار نیامد چنانچہ این داستان مشہور است راجہ بہوج از شنیدن
 این مقدمہ و دیدن حکم رانی آن طفل شہب گشت و از روی غیرت فرمود کہ آن را نزدیک
 بیارند چون از ان پشتہ فرود آوردند شکوہ راجہ برو غالب آمد طفلانہ در گریہ و زاری
 افتاد حسب الامر راجہ آن را بران پشتہ بردند بتورا اولین شان حکومت درو پیدا
 شد و ہر اس راجہ از ولش نا پدید گشت راجہ فرمود کہ وقوع این متبشرات این پشتہ
 است بر طبق حکم عالی چون آن پشتہ را بشکافتند تختے مرصع در غایت زیبائی و در ثنائی

برآمد یہ یقین پیوست کہ از تاثیرات این اورنگ جہانبانی طغیانی خور و سال عدالت و حکم رانی
 سے کہ در راجہ بہوج از مشاہدہ آن تخت خوش وقت شدہ در دار السلطنت آوردہ نوشت
 کہ بران جلوس نماید گویند کہ سی و دو صورت زیبا بران تخت منقوش بود بقدرت ایزد
 متعال صورتی از جملہ آن تصاویر بزبان آندہ گفت کہ اسے راجہ بہوج این سرسلطنت
 از راجہ بکرماجیت است تو وقتے برین قدم گذار کہ بسان آن راجہ مصدر امور سترگ شوی
 راجہ بہوج بزبان آمدن سپیکر تصویر حیران گشتہ استفسار نمود کہ کدام کار عزیزب از راجہ
 بکرماجیت بوقوع آمدہ آن سپیکر حکایت عجیب از راجہ بکرماجیت کہ در حالت فرمان رواے
 مرکب امر شگرت شدہ بود بیان کرد و بہین عنوان ہر یک از ان تصویرت بے جان سی و دو
 حکایات ناوردہ گذارش نمودہ حیرت افزاے راجہ بہوج شدند و بیچ پنڈت وزیر شش
 کہ در فضائل کمالات مشہور وقت خویش بودہ آن حکایات عزیزب را بزبان سنکرت بتحریر در
 آوردہ کتاب مسیے بنگھاسن ہنسی درست کردہ و از ان زبان تا حال آن حکایات غریب
 در اطراف ممالک مشہور گشتہ بے شائبہ تکلف استماع آن باعث تعجب مے شود و عقل بشری
 در حیرت مے افتد کہ آن راجہ والاہمت چگونہ قادر بر ارتکاب چنین امور مشککہ گردیدہ کہ از اندازہ
 قدرت بشریت زیادہ است۔ پیت

امثال این غریب و گرم غریب تر بسیار کردہ است آن راجہ دادگر
 از آنجا کہ دانشمندان روزگار و والا خسروان ہر دیار مقرر کردہ اند کہ ہر کس از فرمان
 روایان گیتی ستان مصدر امور سترگ و منظر کارہائے شگرت شود و بجا نگیری و عالم آرا
 و عدالت و نصفت عدیم النظر گرد و تاریخ جلوس او بر اورنگ جہانبانی و ایما در اطراف ممالک
 شائع گردو کہ ہر آئینہ موجب نظام سررشتہ دادوستد جہانبان و قوم سلسلہ امور عالمیان
 تواند بود و چندین راجہائے عظیم الطمان و رایان رفیع المکان و خواہمین عالی مقدار و سلاطین
 بلند اقتدار در ہندوستان گذشتہ تاریخ ہر ایک از انہا تا ایام فرمان رواے مشہور بود
 و بعد انقضائے حکومت شان چنانچہ انہا از صفحہ ہستی روبرو عالم نیستی آوردند تاریخ انان
 نیز منعدم گردید مگر تاریخ راجہ جہتیر پاندوان کہ مخلق باخلاق مسطورہ بود تا حال مشہور
 است چنانچہ سابقاً بتحریر در آمد چون راجہ بکرماجیت بہ صفات ستوہ در حاجت رواے خلاق

و مالک ستانی مشہور گشت تاریخ جلوس او بر اورنگس فرمان روا کے مالوہ بقولے روز
تسخیر ولایت دہلی کشتن راجہ سکونت بسندہ سہ ہزار و چہل و چہار راجہ جد ہشتاد و وفات
اہل ہند و لقا و یم این کشور ثبت گردید چنانچہ تا توید این نسخہ یک ہزار و ہفتصد و پنجاہ و سہ از سندہ
اوستغنی میسر و دو تہجی کہ گند ہرپ سین گفتمہ بود نام راجہ بھرتہری و راجہ بکر اجیت تاحال بر
سفر روزگار تازہ است و انقرض زمان یادگار خواهد بود بیت

دولت جاوید یافت ہر کہ تلو نام زلیت کر عقبش ذکر خیر زندہ کند نام را
از انجا کہ دنیا سرا بیت تشنہ فریب و منزلے است پر فر از و نشیب گلے است با خار و ملی
است پر خار ہر کرا از درجات ترقیات فایز ساخت عاقبت برکات معتزلات انداخت و آنرا کہ
از گلشن جوانی کامرانی بخشید عاقبت در خارستان پیسے باریش گردانید بیت

ہر کرا شہرتی چناند شام صبح زہرے بجام اوریز و
در اکبر نامہ چینے نویسنده کہ چون بکر اجیت را عمر با خزر رسید بقصد جہانگیر بیعت
کرد و در کن سالباہن مر زبان انجا اتفاق محار بہ افتاد بدست سالباہن اسیر گردیدہ التجا
آورد کہ اکنون مارا بقتل میسرسانی از زوے من آنست کہ تاریخ و سندہ من از وفات روزگار
سندہ نشود و سالباہن استدعاے اورا قبول کردہ بکر اجیت را بقتل رسانید و سندہ
اورا بدستور سابق بحال داشت کہ تاحال در وفات روزگار رواج دارد و سندہ سالباہن ہم ازین
است کہ بچو راجہ بکر اجیت والا شان را دستگیر کردہ بقتل رسانید و در نسخہ ماجادلی و راج ترقی
این مقدمہ را بقلم نیاوردہ مردن راجہ بکر اجیت از دست سمندر پال جوگی نوشتہ اند
بدین صورت چون مدت مدید راجہ بکر اجیت کامیاب دولت و کامرانی و کامروا تمتعایت
جوانی گشت گلشن جوانی را خزان پسری در رسید سر و قانتش از عدمہ شیب بر خرید و گل عارض
از سہوم ضعف پڑ مردگی گرفت و چہرہ نور انیش از اژدگ و کنجک بے رونقی پذیرفت ملک
مروارید و ندانش از ہم گینخت چراغ بصیرت و عن بصارت فروریخت تن از تو انائے
و گوش از شنوائی خالی ماند جوان از احساس و اعضا از قوسے ہی گشت سر از مغر و مغر
از عقل و عقل از تمیز باز ماند قوت از دست و دست از کار و کار از اختیار بیرون رفت و از
زندگی غیر از نام و از بدن غیر از تحرک نماید و در تن بجز استخوان و برا استخوان جز پوست نمود
نئے گشت بیت

چہ خوش باغیت باغ زندگانی گرامین بودے از باد خستہ رانی
 درین حال سمند پال جوگی کہ در سحر و جادو و طلسمات و نیرنجات و فریفتہ کردن و تسخیر
 و آوردن و لہائے مردم و نیز نگہ سازی و افسوں پردازی سرآمد جوگیان و الا دانش بود و در
 علم خلع بدن نیز دستگاہی داشت در صحبت راجہ راہ یافتہ بفسون و فسانہ راجہ را فریفتہ
 گردانید و نیز لہائے امر و وزیر و ارکان و اعیان دولت را تسخیر در آوردہ و نوع تسلط
 پیدا کرد کہ راجہ و ارکان دولت از امرش سر مو تقاضاوت نکرند و روزے بتدویر و ضایع
 بر راجہ گفت کہ چون بدن عنصری تو از غایت پیری اندر اس یافتہ و از غایت نفاقت طاقت
 حرکت نماندہ علم خلع بدن از من بیسوز و این جامہ کہنہ یعنی بدن پیر را گذاشتہ در پیکر
 جوانی کہ تازہ روح جدا از و شدہ باشد در آمدہ مجدد از تمغات جوانی و لذات جسمانی کامیاب
 شو ازین جہت کہ زندگانی راجہ بسر رسیدہ بود با وجود آن قدر عقل و دانش بسر جوگی
 سحر و در کید او قید گشتہ علم خلع بدن از او موختہ روح خود را در پیکر جوان کہ تازہ و در
 حیات سپردہ بود انتقال کرد جوگی سحر ساز در آن وقت بلا توقف بعلمی کہ میدانت روح
 خود را در قالب راجہ داخل کردہ آن جوان را کہ روح راجہ در و آمدہ بود بہ قتل رسانید و جانشین
 سرید فرمان روائے گشت بیست

پہا ایستادہ در آند ز پائے کافتاد گانش گرفتند ز جاے

اگر چہ حکایت انتقال روح جوگی در بدن راجہ مشہور است اما عقلای صاحب رای آن را قبول نمی
 دارند چہ روح از پیری و جوانی و ضعف و ناتوانی فارغ است و پیر و جوان و خور و دوکلان
 و تندرست و ناتوان بودن برابر بدن تعلق دارد ہر گاہ بہ سبب پیری راجہ قوائے بدنی
 و حواس ظاہری زوال پذیرفتہ باشد در صورت انتقال جوگی در آن بدن حواس
 و قوی کہ اندر اس یافتہ بود چگونہ جوان گردیدہ بود و نیز پیر دیگر آنست کہ اگر روح جوگی در
 پیکر راجہ منتقل شدی اورا سمند پال نام نہ نہادندی و بدستور سابق راجہ بکہاجیت گفتند
 کہ بدن و شکل و صورت او قایم بود ہمانا کہ حکایت خلع بدن جوگی نہد و عی از صدق نماز
 محض ارجیف است چون سمند پال انیس صحبت و طیس مجلس راجہ گردیدہ از
 سحر جادو و تسلط یافتہ بود بعد از آنکہ راجہ بمرگ طبعی در گذشت و یا اورا سا باہن گشت جوگی
 با تفاق ارکان دولت سر پیر آرا گشت یا با تفاقے کہ روداد جوگی راجہ را بعد مہمانانہ

فرستاده بر تخت جهانبانی جلوس نمود چنانچه در ولادت بکراجیت اختلاف بسیار است هم
چنان در مردن او نیز اختلاف دارد بیت

گرتا قیامت زنده آخر فنا آخر فنا و در چو خورتا بنده آخر فنا آخر فنا

بدت عمر راجه یک هزار و یکصد سال از انجمله جهانبانی در بی نو و دو سال -

راجه سمنده پال که از حصر گدای می به سر پر بادشاهی رسید در بدایت حال بحسب
صورت عبادت شاق و ریاضات کلا یطاق قیام می ورزید اما در عالم معنی بهره از خدا شناسی
و ایند پرستی نداشت و غیر از اسم درویشی بر نامه حال او نقشه دیگر نبود برهنگی و عسریانی
نه برائے عبادت یزدانی بلکه از روی ربا و اغراض نفسانی بود چنانچه در طسا هر
بدن عنصری بنجا کستر آلوده مرآت باطن نیز از زنگ هوا و هوس اندوده داشت هم چنانکه
در صورت خراب حال محمود معنی نیز خراب تر بود اندر روی زیا کاری دست خود را بر داشته
مدل با سان میداشت فی الحقیقت باغراض نفسانیه دست رازی میسکر و مهر فحوشی بر لب نهاده
مکلم می کرد اما بزبان بے زبانی استدعای مقاصد دنیوی می نمود و روی بسوی آسمان
گنماشته چشم می پوشید لیکن هزاران چشم دل بر شا هراه مطالب صوریه می کشاد و در
هر دو پای رسن انداخته بر درخت معکوس می شد فی الواقع روی ارادت از انزید گار بر
تافت کار بر عکس می کرد اگر چه بر پاپا ایتاده عبادت می نمود اما هزاران حرص و طمع در دل
می نشاند از نیز زنگ سازی تسخیر قلوب می نمود و طوائف انام را منقاد و مقتدر می ساخت طفلان
مردم را می فریفت و خادم و مرید خویش میگرد و دو کانی طباقت و دو سازی آراسته خاکستر
میداد و زر را می گرفت و پیرب زبانی شعبده انگیزی می نمود و به بهانه سیلاب سازی و کیمیاگری
خان زمان ساده لوحان بے خرد را بغارت می برد منتظومه

در لباس ظاهری شیخ بزرگ در طریق باطنی بدتر ز گرگ

از زبان صد ذکر در دل صد وعسا ماند در دعوی بعبید از عسا

ظاهر آراسته دوکان و ابره بود باطن آراسته چسپه پر کاره بود

ازین عبادت و ریاضت مرادش آن بود که به سلطنت جهانبانی کامیاب شود آخر الامر
بنیطی که تخمیر در آمده بر او خاطر فایز گشته از گلشن سرائے و از سنگلی نجاستان پاستلی
در آید و از نورستان آزادگی و ظلمت آبا و گرفتاری در رسیدن غل بدخشان را در عوض

سفال رنگین فروخت و مروارید عمانی را اور بدل خذف ریزہ از دست داد یعنی در ویشتی ر
 ببادشاہی بدل کرد و خدا طلبی بدنیاطلبی معاوضہ نمود **تطم**

مباد اول آن فر و ما پیشاد کہ از بہر دنیا وہد وین بسباد

کجا عقل باشع رع فتوی وہد کہ اہل حشر و دین بدنیاد وہد

خداوند دانش عم دین خورو کہ دنیا بہر حال سے بگذرد

اگرچہ سمندریال درائے حصول مطلب فرمان رواے محن و شاق بسیار کشیدہ کامیاب و

کامرواگشت اما آخر الامر رہ نور و ملک عدم گردید **پیت**

عمر چہین آدمی بے خبر خاک بسر کرد کہ خاکش بسر

دست سلطنت بست و چہار سال و دو ماہ

راجہ چندریال بن راجہ سمندریال دست چہل سال و پنجاہ ماہ سلطنت پر دست

راجہ نین پال بن راجہ چندریال دست پنجاہ و یک سال و پنج ماہ کوس جہانبانی

نواخت۔

راجہ ولین پال بن راجہ نین پال دست چہل و ہفت سال و دو ماہ بفرمان رواے

قیام نمود۔

راجہ نرسنگہ پال بن راجہ ولین پال دست سی و ہفت سال فرمانروائی کرد۔

راجہ سوہنہ پال بن راجہ نرسنگہ پال دست سی و ہفت سال و یازدہ ما

فرمان رواے نمود۔

راجہ لکہہ پال بن راجہ سوہنہ پال دست سی و ہشت سال و سہ ماہ طریق جہان

آساے نمود۔

راجہ گوبند پال بن راجہ لکہہ پال دست بہت و ہفت و سال شش ماہ سلطنت راند

راجہ انبیرت پال بن راجہ گوبند پال دست سی و نہ سال و دو ماہ مملکت آراگشت۔

راجہ بینی پال بن راجہ انبیرت پال دست پنجاہ و پنج سال و سہ ماہ کمر جہانکشاے برت

راجہ مہی پال بن راجہ بینی پال دست بست و چہار سال و نہ ماہ سریر جہانبانی رازیباد

راجہ ہر پال بن راجہ مہی پال دست چہل و ہشت سال و ہشت ماہ قلاع

حصینہ برکشاو

راجہ بہیم پال بن راجہ ہری پال۔ مدت سی و یک سال دو ماہ چہان آرا و مملکت بود
 راجہ مدن پال بن راجہ بہیم پال۔ مدت سی و ہفت سال و نہ ماہ گیتی پرانے نمود
 راجہ کرم پال بن راجہ مدن پال۔ مدت چہل و پنج سال و پنج ماہ کامیاب فرمانروا گشت
 راجہ بکرم پال بن راجہ کرم پال چون عالم گیرے و ملک ستانی شعار خود داشت
 و حکام اکناف عالم را محکوم کردہ سہ راج میگرفت ازین جهت بہر طرف لشکرے کشید و بزور
 بازوے اقبال مظفر و منصورے گردید بہیں آئین مدت مدید چہان آراے مملکت کشائی نمود
 بکامرانی و کام ستانی فرمان رواے و جہانبانی کرد حکم بادشاہ حقیقی چون ایام زندگانی شش
 باخر رسید و ارادت الہی بران شد کہ سلطنت بقومی دیگر منتقل گردد راجہ مذکور بقضائے تسلطی
 کہ داشت و رعوتے کہ در و صتم بود بر سر راجہ تلوک چند والی بہراجی لشکر کشید راجہ تلوک چند نیز
 صفوں آراستہ بمقابلہ درآمد تیغ زنان چون حلقہ ہائے زرہ فراہم آمدند تیر اندازان بان تیر ہائے
 ترکش یک دستہ شدند و کمان داران مانند ابروے خوبان بہم پیوستند و خنجر گذاران مثال
 مژگان محبوبان صفت بستند چون صفوں طرفین آراستہ گردید بہا دران شیرانگن دلیرانہ
 و دلاورانہ در رزمگاہ رسیدہ جنگی نمودند کہ از کشتگان انبار ہائے نیل بالا پدید آمد و از خستگان
 تودہ ہائے کوہ اسانمایان گشت از دست قلم کردہ حساب بانگشتان پارسید و از پائے بریدہ
 قلم در دست محاسب از ریز خون بجا دران جو ہائے روان گردید و قالب مردگان دران خون
 چون بط بلاے آب میدید و روح از بدن چون مرغ از قفس پروازے نمود و سر از تن چون
 نثر از بجر فروے افتاد و بشیت ایزدی در آن معرکہ راجہ بکرم پال شکست یافتہ گشتہ شد و مدت سلطنت
 او چہل و چہار سال و سہ ہوازا ابتدائے راجہ سمندر پال لغایت راجہ بکرم پال شانزودہ تن مدت
 سی صد و چہل و سہ سال فرمان رواے کردند و ازینجا سلسلہ جوگی منقطع گردید۔ و امر
 سلطنت بدگیران رسید۔ ہیئت

عالم بہیم پال و کار عالم بہیم پال

اسے ہیچ ز بہر ہیچ در ہیچ ہیچ

راجہ تلوک چند از بہراجی آندہ فرمان روا گشت بر قلیے از ولایت بہراج
 حکومت داشت و گاہ گاہے بفرمان رواے اندر پت خراج میداد و نیز ہلالا کہ کوکب طالعش
 از افق اقبال طلوع نمود بہر ہیچ بکرم پال فرمان رواے کہ بجزت عا کہ ہزار در بسیار می فیلان
 نامدار بر حکام اکناف گیتی حکومتے کرد فتح یافتند در اندر پت رسیدہ در جانشین سرور

فرمان روائے گشتہ بر اطراف مالک رایت حکومت بلند ساخت و کوس فرمان روائے و عرصہ روزگار نواخت لیکن سلطنت او چند ان بقا نیافت و در اندک مدتی بجالم بقا شایسته مدت سلطنت ہنگی دو سال

راجہ بکر م چند بن راجہ تلو کچند مدت بست و دو سال و سہ ماہ رایت جہان کشائی در دست فرمان روائے بلند ساخت

راجہ کانک چند بن بکر م چند مدت چار سال و سہ ماہ بامرانی و کامیابی بامر سلطنت پر تخت راجہ راجہ چند بن راجہ کانک چند چہار و دو سال و یازدہ ماہ کوس عالم آرائے در عرصہ مالک پیرائے نواخت۔

راجہ اوہر چند بن راجہ راجہ چند مدت ستر و دو سال و دو ماہ سمند کامرانی در میدان جہان بنائی تاخت۔

راجہ کلیان چند بن راجہ اوہر چند مدت پانزدہ سال و ہفت ماہ رومن حکومت در پیرغ کامیابی انداخت۔

راجہ بھیم چند بن راجہ کلیان چند مدت ہز و دو سال و سہ ماہ در قلعہ کشائی و در عزائی شمشیر کبوت آخت۔

راجہ لوه چند بن راجہ بھیم چند مدت بست و پنج سال و پنجاہ بعدالت گسری و سخاوت و رزی رعا و بر ایارا نواخت۔

راجہ گوہر چند بن راجہ لوه چند مدت بست و دو سال و دو ماہ رایت گیتی ستانی و عرصہ جہان بنائی افزاخت

مسماة رانی بھیم ویوی منکوہ راجہ گوہر چند بعد رطت راجہ گوہر چند پسر کہ قائم وقت مش بودہ انتظام مہام جہان داری تو اندن سو نماذ امرائے عالی تزا و وزرائے نیک بہا و متقیانے وفاداری و حق نیک شناسی محذومہ خود را بر سر سلطنت اجلاس دادہ در انقیاد و امتثال او امر قدسیہ او کرمست بر بستند و دقیقہ از و قلبی از امر عالیہ اش فرو نیگذاشتند و راندک مدتی آن پرودہ نشین سر ادق عصمت نقاب گزین تنق عدم گردید مدت سلطنت ہنگی یکسال از ابتداے راجہ تلو کچند لغایت مسات بھیم ویوی وہ تن مدت کیصد و چہل و پنج سال سلطنت کردند رباعی

ہیہات باحیات کسے درجہاں نماند
از دست مرگ، ہیچ کسے درامان نہا
ہر پہلے کہ آمدہ در بارغ این جہان
فریاد کرد رفت و درین بوستان نہا

راجمہ پریم کہ از دروشی ببادشاہی رسید

چون ملک از فرمان روا سے خالی گردید و احدی از وارتان را جبہ گو بند چندان
بیم دیوے نماند ارکان دولت و اعیان ملک باہدگیر عقد موافقت بستہ مشورت نمودند کہ
برائے نظام مہام ملک و فراہم آوردن پراگندگیہائے ولایت و جو و فرمان روا سے ناگزیر بہت
درین صورت ہر پریم درویش خدا نڈیش را کہ ردا آزاد کردوش و کلاہ وارستگی بر تارک
داشت و بر ریاضت و عبادت مشہور بود و اکثر خلائق مرید و معتقد او بودند و بسیاری از
ارکان دولت با او اعتقاد تمام داشتند از لباس پارسمائی بر آوردہ نخلت بادشاہی منسلح
کردند و بجای کلاہ درویشے تاج بادشاہی بر سر نہاوند و عوض سجاوہ ریاضت سریر
سلطنت حاضر آوردند و گدا سے را بجان آرا سے سعادت نہ نمودند و ہر ہمہ متفق اللفظ
و المعنی ملحق و منقول شدند و او کامیاب امر سلطنت شدہ ہر گ طبعی در گذشت مدت فرمان
و ہی ہفت سال و پنج ماہ۔

راجمہ گو بند پریم بن راجمہ پریم بعد پر سریر آرا سے فرمان روا سے جہان بینی گشتہ
سافر ملک عدم گردید مدت سلطنت ^(۱) بست سال و سہ ماہ
راجمہ گو پال پریم بن راجمہ گو بند پریم زیب افزا سے اوزنگ فرمان روا سے و جہان
کشان گشتہ و دینت حیات سپردت سلطنت پانزوہ سال و سہ ماہ

راجمہ جہا پریم بن راجمہ گو پال پریم بعد جلوس بر تخت جہان داری اگرچہ بحسب ظاہر
بامور سلطنت و کامیاب ملک سے پرواخت لیکن در باطن متوجہ بپیدا سے فیاض بودہ از
تعلقات دنیوی نفرت و کراہیت کمال داشت ہمیشہ با درویشان خدا نڈیش و آزادگان
ریاضت کیش کہ از امور دنیویہ و راستہ بودند صحبت داشتہ خاطر خدا شناس را بامور
سلطنت آلودہ سے ساخت و از بسکہ وارستگی مفلور و آزادی ببول او بود و جہیلہ دنیا ہر چند
رضارہ جمال خور را بنظر و فال فتنہ انگیز آرا سے در پیش گاہ نظرش جلوہ میداد و در شتار

باطن حقیقت موافقتش را نمی یافت و شاہد رعنائے تعلقات ہر چند با راستگی و پیراستگی
کمال نمودارے شد و در حرم سرا کے بے تعلق او قبول نے افتاد چہ ہر کس را کہ جذبہ الہی بخود
کشیدہ باشد با مورد نیوی چہ کار و انکس را کہ نگیشن سراے حقیقت راہ یافتہ بخارستان
تعلق چہ نسبت الحق و راستگی دولت است بے بدل و نعمتے است عدیم المثل ہر کہ در
کنج انزو و سر بزائونے تنہائی بنا و ہر آئینہ گذارش در شہرستان عرفان افتاد و انکس را کہ در گوشہ
تجرید معکف گشت بیشک در حقیقت ابا و جمعیت آرامش یافت والا نگہبان بوسیلہ آزادی
از حادثات دنیا و خطرات مافیہا راستگاری یافتہ و اہل دلان بذریعہ بے تعلق عارف معارف
حضرت باری شدہ خوشادلی کہ از ظلمت آباد تعلقات بیرون رفتہ بنورستان آزادی خرامش
نماید و فرقا سعادت مندی کہ از حقیقت گرفتاری دنیا برآمدہ صاعد مصاعد عرفان ایزدی گردد
انقصہ آن سالک سالک حقیقت بمقتضائے توفیقات خدا و او و راستگی ماورزاد کسوت
سلطنت ازیر انداختہ دروایے آزادی بزوش گرفته رو بصر انہا و فی الحقیقت در بدل سفال
رنگین جواہر زواہر بدست آورد و عوض خدق ریزہ در غرور برگرفت نے غلظم ذرہ را با
خورشید و خشان مبادلت کرد و قطرہ را با دریائے عمان معاوضت نمود منشو کے

کے کز بار و نیا شد سبکدوش

کشید ناظورہ عقبے در آغوش

ز جانس سریر اردو ملکہ نور

چونار موسویے از نخل طور

شناسد کنج خلوت مامن خویش

کشید چون کوہ پاور دامن خویش

محال آمد بدون ترک و تجرید

سلوک راہ سننزل گاہ توحید

نباشد تاز و نیا قطع پیوند

نہال دین کجا گرد و برومند

دست سلطنت راجہ مہا پریم شش سال و ہشت ماہ و از ابتداے راجہ ہر پریم لغایت

راجہ مہا پریم چہارتن پنجاہ و سہ سال سلطنت نمودند

راجہ وہی سین کہ از بنگالہ آمدہ سیر آری گردید

چون در اکناف عالم شہرت یافت کہ فرمان روا کے اندر پت ترک تعلق نمودہ گوشہ انزوا

پذیرفتہ و اورنگ جہانہانی خالی افتاد ہر کہ ام از حکام بقصد تخیر آن ولایت کہ ترو و بر بست
و در صد فراہسم آوردن عساکر گردید راجہ وہی سین والی ولایت بنگالہ بر سہمہ تقدیم بستہ

باشکرگران و سپاہ بیکران بجناب استتعالیٰ طے منازل نمودہ در اندر پت رسیدہ و شخصے
کہ وارث سرپر بودہ و کمر مخالفت بند و نبود ازین جهت بے منازعت غیر ہی بر تخت جہان بینی
جلوس نمودہ جہان را زیر نگین خویش در آورد و امر او وزیر را رجوع آوردہ کمر اطاعت بستند

بیست

جہان اندر ندے کہ خدایٰ یکے میر و دیگر آید بجائے
مدتے جہان بینی بکامرانی نمودہ برگ طے در گذشت مدت سلطنت ہر وہ سال و چہار ماہ جہان
واری نمودہ رحلت کرو

راجہ بلاول سین بن راجہ وہی سین۔ مدت دوازده سال و چہار ماہ جہان نداری
نمودہ رحلت کرو۔

راجہ کنور سین بن راجہ بلاول سین۔ مدت پانزده سال و ہشت ماہ جہان
آرائے گردیدہ ارتحال نمود۔

راجہ مادھو سین بن راجہ کنور سین مدت پانزده سال و چہار ماہ جہان گیری
پروا خستہ و دینت حیات سپرو۔

راجہ سور سین بن راجہ مادھو سین۔ مدت بست سال و دو ماہ جہان
ستانی مشغول بودہ خستہ تھی بر بست۔

راجہ بہیم سین بن راجہ سور سین مدت پنج سال و دو ماہ جہان بینی اشتغال و زریہ
پیمانہ عمر بسر نہ کرد۔

راجہ کانک سین بن راجہ بہیم سین مدت چہار سال و نہ ماہ جہان پیر نمودہ قاب حیات
تھی کرد۔

راجہ ہری سین بن راجہ کانک سین مدت دوازده سال و دو ماہ جہان
افروزی نمودہ معینہ زندگانی ہمہ کرد۔

راجہ کہن سین بن راجہ ہری سین۔ مدت ہشت سال و یازده ماہ باعث رونق
جہان گشتہ سر شستہ عمر گسخت

راجہ نراین سین بن راجہ کہن سین۔ مدت دو سال و سہ ماہ ذریعہ آبادی جہان
بودہ پیوند زندگانی بر شکست۔

راجہ لکھمی سین بن راجہ ناراین سین مدت بہت و شش سال یازدہ ماہ واسطہ
عموری جهان گردیدہ از جهان برفت

راجہ داموور سین بن راجہ لکھمی سین چون بر تخت سلطنت جلوس نمودہ استقلال
یافت بمقتضائے بدستی جوانی و مدہوشی ناوانی از آئین قوانین اسلاف اخراج و زریذہ از جاوہ قوم
عدل و انصاف برگشت و طریقہ ظلم و اغتصاب در پیش کرد و در مجلس او اشعار بد کردار و ارازل نماندہ
اطوار راہ یافتہ اورا از طریق و شیخ عدالت و نیکوکاری گردانیدہ رہنمائے کردار نکوہیدہ و
شعار ناگزیدہ شدند آدمی رامصاحبست مصاحب بدوزبون از افعال شایستہ و اعمال
بائستہ بر کرانے دار و چنانچہ با دشمنان گلستان را از طراوت و نصارت باز میدارد

قطع

صحبت مفسدان و بدفسلان مردم نیک را تباہ کنند
مرد کہ باویگ ہم نشین گردد جائزہ خویش را سپاہ کنند
راجہ مذکورچہ از شرارت ذاتی خویش و چہ از صحبت نکوہیدگان فرومایہ افعال نکوہیدہ
پیش نہاد نمود و ملازمان دولت خواہ و منتہابان در گاہ از جس و بند و خفت منصب
و بہتک عزت از خود از روہ گردانید و زیر دستان و خراج گزاران را بیداد گرے
و ستمگرے رنجانیدار باب منتہ و فساد و اہل ظلم و بیداد نظر بر او ضاع و اطوارش نمودہ
رہ سپر طرفی جنفاکاری و مردم آزاری شدہ دست تعدی و تطاول بر مال ضغاف و عنبر با و
ارباب خستہ پیشہ و راز کردند

قطع

اگر ز باغ رعیت ملک خوردیسیں بر آوردند عنسلامان او خست از بیخ
پنیم بیضہ کہ سلطان ستم رو دارد ز نندش کریانش ہزار مرغ بہ سیخ
از انجا کہ طراوت و رونق باغ روزگار دابستہ بچو بار عدالت بادشاهان و الاقتدار است
و پنہمردگی گلزار گیتی از سموم ظلم جنفاکاران بیداد شعار در اندک نرسختے امصاری و بلاد ممالک
خراب و بے رونق گشت و آبادیہا نخرالی و ویرانی گراید خستہ ملک رو بچی نہاد و عشرت
و شادمانی از جہانیان خست ہستی بر بہت بلیت

پنہم جائے کہ گرد و دراز نہ بینے لب مردم از خندہ باز
درین صورت سلطنتش رو بزغال نہاد و او بہ نتیجہ اعمال بد بجائے کہ ہے خود افتاد و مدت

سلطنت پانزدہ سال و سہ ماہ ابتدا سے راجہ وہی سین لغایت راجہ دامو در سین دوازدہ
تن مدت یکصد و پنجاہ سال جہاننہالی نمودند۔

راجہ ویپ سنگھ کوہی

در آن ایام والئی ولایت کوہستان سوا لک ہو و سپاہ بسیار و بعدالت اشہتار
داشت ارکان دولت و اعیان ولایت راجہ دامو در سین کہ از بد سلوکی و مردم آزار والی خویش
بتنگ بودند و کوہستان رفتہ حقیقت احوال خویش و ستم رسیدگی رنایا و بر ایو سرا سگی و بی
انگاہی خدم و حشم گذارش نمودہ راجہ ویپ سنگھ را ترغیب و تحریص فرمان روا سے اندر پست نمود
او بچہ و دریافت این نوید طبل شادی نواختہ مانند شہباز بلند پر و از بلبل طبعہ بال شکر ابوہ از فرار
کوہ بران سر زمین رسیدہ آن کہ بو تر آشنیان ستمین غفلت و بے پروائی را صید چکل بازو
اقبال نمودہ و قفس جس در آورده بجانگاہی انداخت و در ساعت سفید پر سریر بہانداری جلوس
نمودہ بدریقہ روزگار را کہ از خزان بیدادگری بے رونقی گرفته بود و بچہ بعدالت طراوت و نفاذ
بخشید مدت سلطنت بست و ہفت سال دوماہ۔

راجہ رن سنگھ بن راجہ ویپ سنگھ بعد پد جہان آرا و مالک پیرا گشتہ برگ
طبعی زنت ہستی بر بست مدت بست و دو سال و پنجاہ جہاننہالی نمود۔

راجہ راج سنگھ بن راجہ رن سنگھ براورنگ عالم آرا سے جلوس نمودہ بیان
پدر و جد بزرگوار خویش دولت عدالت با راج دادہ سپاہ و رعیت را از خود خوشنودگر دانیدہ
نیک نام گردید مدت سلطنت نہ سال و ہشت ماہ

راجہ نرسنگھ بن راجہ راج سنگھ زیب افزا سے تحت جہاننہالی گشتہ بعد
گستری نیکنامی جاوید اند وخت مدت سلطنت چہل و شش سال و یک

راجہ ہر سنگھ بن راجہ نرسنگھ زیب پیرا سے سریر شہر یاری شدہ رعایا را سرور و ملک
را معور داشت مدت سلطنت بست و پنج سال و سہ ماہ۔

راجہ جیون سنگھ بن راجہ ہر سنگھ چون جانشین اورنگ سلطنت گردید بمقتضا
عنوان جوانی ہمیش و کامرانی پرداخت و بے پروائی و لا و باولی شعار خود ساخت

الحق آغاز جوانی زمان شورشش نفس اماره و طبیعت زیان کاره بلند ساز رایت بدستی و شیطانی
 عالم افزوز ہوا پرستی و سودا کے انش افزوز شہوت و بدکاری پرودہ سوز عفت و پرہیزگاری قوت
 بازو سے ہوا و ہوس ہنگامہ آرا کے تہنکے نفس آشوبگاہ رعوتت و تکبر عجب افزا کے و اتایان
 والا گہر رہ زن محمتیان پارسا فطرت موجب فضالت عفتیان عالی فکر تست **منظم**
 شامی و جوانی ابن دو مستی کاشش فگن سریر ہستی
 خوش انکہ بہ ابن فسخ دستی ہشیار بود بہ ابن دو مستی
 از انجا کہ سلطنت بظلمت راست نیاید و حکومت تہاہ اندیشیان نافرجامم دیر نیاید و ہمہ
 کار انہا نافرجامم باشند در اندک مدتے جہا نپائی از دست او بدر رفت و آوارہ دشت ادبار گشتہ
 در گذشت مدت سلطنت ہشت سال و پنج ماہ از ابتدا سے راجہ دیب سنگہ تارا جہ جیون
 سنگہ شش کس مدت یک سو و سہ و نہ سال جہا نپائی نمود۔

راجہ پرتھی راج المشہور راکے پتھورا

چون ارادت فرماں روا کے حقیقے برین شد کہ راکے پتھورا مرزبان ولایت پیرامہ
 کہ بر اچہ جیون سنگہ نیایش داشت سلطنت عظمی کامیاب گر و در اچہ جیون سنگہ از روے
 بیخروی بالضرورتے کہ و او اتامی ارکان دولت رابا شکر فرادان در کومہستان کہ مسکن اجداد و ادب
 فرستاد و خود با چہنمے از خواشی و در اول سلطنت ماندہ بظلمت سیگذا پتھورا سے پتھورا
 از ہستاع تہنائی راجہ باشکر جہا ن گہائی رسیدہ رایت کارزار برافروخت راجہ جیون سنگہ
 کہ شکر سامان بیکار نہ داشت تاب نیارودہ رو بفرار نہادہ خود را در کومہستان دشوار گذار کشید
 آنرا امر جان طرف پیمانہ عنقری البریز کر و و راکے پتھورا کو کس نفرت نواختہ سریر آرا کے
 فرماں روا کے گردید پیت

چو بیند کہ از اثر و حال نیست رنج خرمند نگذار و از دست گن
 چون پانزودہ سال از زمان روا کے او گذشت سلطان شہاب الدین عوری از غورین
 بدفاعت آمدہ مہار بہ نمود آخر کار در موضع نراین عرف تلاوری اورا مسافر ملک آخرت
 نمودہ اور جنگ آرا سے خلافت ہندوستان گشت از نسخہ راجا ولی و راج ترنگنی ایچہ احوال

راجہا مطالعہ در آچہین است کہ تفصیل آن بتقریر در آورده اما از دفتر سویم اکبر نامہ ر
 بعضے نسخہ دیگر چنان ظاہرے شو کہ در سنہ چہار صد و بست و نہم بکرا جیت راجہ انگ پال
 تو نورایت فرمان رواے برافراخت و در نزویکے اندر پت شہر و محل آباد ساخت و اولادش
 بست تن مدت چہار صد و نوزوہ سال و یک ماہ و بست و ہفت روز کامرانی کروند بالاحسن
 راجہ پرتھی راجہ بنیرہ بستم اورا بابلدیو چوہان محار بہ رود او دوران کارزار کشتہ شد و در سنہ
 ہشت صد و چہیل و ہشت بکرا جیت فرمان رواے از قوم تو نور برآمدہ بہ قوم چوہان قرار گرفت
 و راجہ بلدیو اولادش ہفت تن مدت سی صد و ہشتاد و پنج سال و ہفت ماہ سلطنت
 کروند چون نوبت حکومت برائے پتورا بنیرہ ہستم رائے بلدیو چوہان رسید سلطان
 شہاب الدین غوری ہفت مرتبہ پورش کردہ ہنگامہ پیکار آراستہ و ہر مرتبہ
 شکست خور و ہد رفت اما دایماند سیر تسخیر این ملک در پیش داشت گویند
 راجہ جے چندراتھور مرزبان قسوج براکثر راجہا غالب آمدہ سگاش جگ راجو کہ
 شرح آن سابقہ بتقریر در آمدہ فرا پیش گرفت و در سرانجام سامان آن گردید و نیز ارادہ کرد کہ
 در ان انجمن دخت خور ابھین راجہ پیوند و ہد بدین تقریب راجہ اطراف مالک را طلب
 داشت رائے پتورا نیز بہو جب طلب او اعیہ آن سمت نمود ناگہان بر زبان سیکے از نوکران
 گذشت کہ باوجود رائے پتورا این جگ از جے چند بدین است و چہ گنجایش کہ رائے
 خود در آن جگ تشریف نہایند از استماع این سخن رائے پتورا را آتش غیرت در دل افروز
 شد و نسخ غیرت آن سمت نمود راجہ جے چند ازین جسہ بر آشفقتہ ارادہ محار بہ نمود اما بنا بر نزدیکی
 ساعت جگ توقف کرد و بعد اصلاح دانشوران بنا بر سرانجام این جشن پیکر رائے پتورا از طلا
 ساختہ بدربانی بر نشاند رائے پتورا ازین آگہی یافتہ مانند مار بر خود پیچید و با پانصد مرد گزیدہ
 ایستار کردہ ناگہانی بدان ہنگامہ پیوست و قتال خود را از دروازہ برداشت و کارزار
 کردہ بسیارے را کشت و برگشت راجہ جے چند بہر صورت جگ بانصرام رسانید
 اما دستہ اش احدیے را در آن انجمن از راجہا کہ از اطراف مالک آمدہ بودند
 قبول نکردہ از در یافت مردانگی و جوانمردی رائے پتورا از زو مسند و سال او گشت
 پدشش ازین معنی بچیدہ از مشکوی خویش بیرون کردہ برائے او سنبل
 جدا ساخت رائے ازین آگہی مشتاق گشتہ بخواسش پیوند اساتی گردید